

male klasser på 25 pct., vil jeg sige, at det kan man jo udforme på forskellige måder. Og én måde er jo en simpel hensigtserklæring om, at man tilstræber det, og frivillighed. Blot det, at man kommer med en sådan erklæring, tror jeg betyder noget i sig selv.

Mange af de fremmede tosprogede børn vil i hvert fald gerne være sammen med andre børn og måske også mange andre, og så kan denne måde at gøre det på måske skade dem på længere sigt, fordi de ikke får lært nok dansk og danske begreber. Det tænker børn jo ikke på, men så kunne man håbe, at deres forældre tænker på det. Men den ene måde at gøre det på er ved hjælp af en frivillig hensigtserklæring.

Der er flere måder at gøre det på, men en anden måde er altså ved en regelændring i loven om skoledistrikter eller ved at bruge den eksisterende lov, hvis man kan det – ministeren behøver ikke at svare nu; vi kan få oplysningen i udvalget – det vil sige den bestemmelse i den gældende lov, der drejer sig om børn og unge med forskellige former for handicap, som kan henvises til andre skoler end lige distriktsskolen.

Den bestemmelse kunne man jo godt bruge, hvis man opstillede en række kriterier, der går ud på, om der tales dansk i hjemmet, om familien har dansk indfødsret, og om, hvor længe familien har været i Danmark, og en række andre kriterier, ikke firkantet fortolket, men alligevel nogle kriterier, ifølge hvilke man kan sige: Her er tale om, at det falder ind under den paragraf, hvor familien ikke har krav på, at barnet bliver undervist i den nærmeste distriktsskole. Det var også en vej frem, men selvfølgelig er frivillighed at foretrække.

Jeg tror desværre, at forfatteren af den kronik, som faktisk har givet anledning til dette forslag, nemlig inspektøren på Gjellerupskolen i Århus, som skrev en kronik den 12. januar i Politiken, har ret, når han skriver, at frivillighed alene gør det ikke i denne sag. Og det er en mand, der har problemerne helt inde på livet i den praktiske hverdag.

Men tak for en god og sober debat. Så håber jeg på et godt arbejde i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om udvidelse af Helsingørsmotorvejen og anlæg af 1. etape af Tværvej samt anlæg af omfartsvej Viborg Syd.

Af trafikministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 22/3 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Dette lovforslag bemyndiger trafikministeren til at sætte tre vejprojekter i gang, hvoraf de to i hovedstadsområdet skal ses i snæver sammenhæng med en række andre beslutninger, der retter sig mod både at forbedre trafikmiljøet, sikkerheden og fremkommeligheden i Københavnsområdet.

For det første vedrører det en påkrævet renovering af den ældste strækning af Helsingørmotorvejen, og i den sammenhæng udvides motorvejen fra fire til seks spor. Det er gavnligt både for miljøet, for sikkerheden og for fremkommeligheden. Mange bilister vælger i dag at bruge mindre, parallelle veje, herunder villaveje, i stedet for at sidde fast i bilkøer på motorvejen. Det belaster bysamfundene, og det medfører en større ulykkesrisiko, end hvis bilerne holdt sig på motorvejen, og det vil de gøre, når vejen er udvidet.

Busserne sidder også fast på Helsingørmotorvejen, og det begrænser interessen for at benytte sig af denne del af den kollektive trafik. En udvidelse af motorvejen vil give busserne mulighed for at overholde køreplanerne, ikke